

sterke Udtryk, idet Udvalgets ærede Flertal i Betænkningen udtaler, at det maa „fastholdes, at den omhandlede, fra Dvelfesplanen afvigende Anvendelse af Bevillingen vilde have krævet Rigsdagens Samtykke for at kunne kaldes forsvarlig,“ og den ærede Ordfører udtalte idag, at Dvelfesudrustningernes Anvendelse i Mar er et Misbrug. Dette er nu Udvalgets Flertals og den ærede Ordførers Opfattelse, men jeg behøver ikke at sige, at det naturligtvis ikke er min Opfattelse, thi havde jeg ikke fundet det forsvarligt at anvende Dvelfesudrustningen paa den Maade, som flet er, eller havde jeg troet det at se et Misbrug af Bevillingen, havde jeg naturligtvis ikke truffet de Foranstaltninger, jeg har truffet. Efter hvad der idag er oplyst af mig, tror jeg heller ikke, man paa nogen Maade kan sige, at enten det ene eller det andet Udtryk er velbegrunder. Man lægger i Betænkningen særlig Vægt paa, at Rigsdagens Samtykke til denne noget forandrede Anvendelse af Kontoen „Dvelfesudrustninger“ kunde og burde have været indhentet. Man anfører i Betænkningen, at Rigsdagen var samlet indtil den 30te Juni; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er en Feiltagelse, thi Rigsdagen blev sluttet den 24de Juni Kl. 7 om Aftenen, og det er altsaa en Forskjel af 6 Dage. Man kan sige, at dette ikke er noget stort Tidrum; men netop her, hvor den endelige Beslutning om Reisen blev tagen faa sent, tror jeg dog, det har sin Betydning. Jeg maa nu sige, at der, saaledes som jeg opfattede Anvendelsen og søgte at begrænse den, for at Dvelferne eller Uddannelsen skulde lide saa lidt Afbræk som muligt, ingen Grund var for mig til at komme til Rigsdagen. Jeg tror, at dette Thing og at den ærede Ordfører vilde have fundet det noget besynderligt, om jeg i Sommer var kommen til Rigsdagen og havde sagt: Her er Spørgsmaal om, at Hs. Maj. Kongen vil gjøre en Reise til Rusland; han foretrækker at gjøre Reisen til Søs, men det Dampskib, han har, er for lille til at kunne rumme hele den kongelige Familie, og det er desuden i en saadan Tilstand, at det, selv om det kunde rumme den kongelige Familie og Alle, der skulle følge med, vilde være uforsvarligt at lade det seile alene til Kronstadt, ligesom det i det Hele ikke vilde være passende, at Hs. Maj. Kongen af Danmark, naar han aflagde Besøg hos Keiseren af Rusland, kom alene med dette enkelte Skib. Naar jeg var kommen til Rigsdagen og havde sagt: Saaledes staar Sagen, og jeg har derfor tænkt mig at lade Fregatten „Sylland“ og Kadetforvetten „Heimdal“ følge med, men for at det kan ske, er det nødvendigt af Fregatens Besætning at udtage 93 Mand, vil nu Rigsdagen bevilge denne Afvigelse fra Dvelfesplanen, tror jeg, at det vilde have vaft almindelig Forundring. Man vilde have sagt: Ministeren har Administrationen, og i saadanne Tilfælde maa han handle, men ikke komme til Rigsdagen. Det vilde i det Mindste have været et korrekt Soar fra Rigsdagens Side. Skulde jeg være kommen til

Rigsdagen med en Begjering, maatte denne være gaaet ud paa Udrustningen af et andet Skib, hvad der vilde have medført en meget betydelig Udgift og en ekstraordinær Indkaldelse af Mandskab, Noget, som jeg veed, at Rigsdagen i det Hele og navnlig dette Thing ikke er nogen stor Ynder af. Da jeg altsaa var overbevist om, at det maatte ligge fuldt inden for mit Omraade at træffe Afgjørelsen, og da jeg fandt det hensigtsvarende fra Statskassens Standpunkt, har jeg ikke henvendt mig til Rigsdagen. Dertil kommer imidlertid endnu, at det flet ikke er givet, at jeg, om jeg ogsaa havde villet, kunde være kommen til Rigsdagen, thi at komme til Rigsdagen med Forlangende om Bevilling til en Reise, som ikke var endelig afgjort i det Dieblik, jeg kom og forelagde Bevillingen og gjorde Sagen til Gjenstand for Forhandling her, vilde man dog neppe have fundet korrekt. Det ærede Flertal og den ærede Ordfører i Dag have lagt megen Vægt paa den stedfundne Benyttelse af Kontoen „Dvelfesudrustninger“, og Flertallet udtaler, at man henviser til Folkethinget, om og hvorvidt Thinget enten nu, eller efter at Statsrevisionen har afgivet sin Betænkning, vil tage nærmere Forholdsregler med Hensyn til den paaankede Anvendelse af en Bevilling af den Natur. Med Hensyn hertil skal jeg kun sige, at jeg jo maa afvente, hvilken Beslutning det høie Thing vil tage. — Med Hensyn til Bevillingen for det kommende Mar skal jeg fatte mig temmelig kort, idet den ærede Ordfører i Dag har sagt, at det, Udvalgets Flertal tilsigtede ved sit Forslag, var at faae en Besparelse paa omtrent 60,000 Kr., uden at det dermed skulde være afgjort, at man netop fastholdt den Fremgangsmaade, som er antydet i Betænkningen. Denne Udtalelse af den ærede Ordfører glæder mig, thi jeg maa paa det Bestemteste fastholde, at Pantsereskadren i det kommende Mar kommer ud til Dvelfe, saaledes at der ikke sker Brud paa den Plan, der er bleven fulgt gennem flere Mar, og hvorved man sættes i Stand til at kunne bemane de Skibe, for hvilke vi sandsynligvis først og fremmest vilde faae Brug i Tilfælde af Krigsberedskab, med 2 Mars Mandskab, som har gjort Tjeneste og er indegereret i disse Skibe. Naar det er det eneste Dissenspunkt mellem det ærede Udvalgs Flertal og Marineministeren, tror jeg ikke, det vilde være vanffeligt at komme derover, og jeg skal mellem Finantslovsforslagets 2den og 3die Behandling gjøre Sagen til Gjenstand for nærmere Overveelse og Forhandling med det ærede Udvalg. — Endringsforslaget under Nr. 124 har jo, saaledes som den ærede Ordfører oplyste, faaet sin Afgjørelse ved Afstemningen i Saar gennem et dermed i Forbindelse staaende Endringsforslag under Krigsministeriet, og jeg skal saaledes ikke dvæle derved. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 125 beklager jeg, at Udvalgets ærede Flertal ikke vil følge Marinen i at træffe en Foranstaltning, som